

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (sedmi razširjeni senat)

z dne 21. septembra 2011 *

V zadevi T-1/10,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), s sedežem v Bruslju (Belgija),

SNF SAS, s sedežem v Andrézieux-Bouthéonu (Francija),

ki so ju sprva zastopali K. Van Maldegem, odvetnik, P. Sellar, solicitor, in R. Cana, odvetnik, nato K. Van Maldegem in R. Cana,

tožeči stranki,

proti

Evropski agenciji za kemikalije (ECHA), ki jo zastopata M. Heikkila, zastopnica, in W. Broere, zastopnik, skupaj z J. Stuyckom, odvetnikom,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

ob intervenciji

Kraljevine Nizozemske, ki jo zastopajo C. Wissels, zastopnica, J. Langer, Y. de Vries, zastopnika, in M. de Ree, zastopnica,

in

Evropske komisije, ki sta jo sprva zastopala P. Oliver in G. Wilms, nato P. Oliver in E. Manhaeve, zastopnika,

intervenientki,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti odločbe ECHA, s katero je bilo ugotovljeno, da je akrilamid (ES št. 201-173-7) snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1), v skladu s členom 59 te uredbe,

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi, razširjeni senat),

v sestavi A. Dittrich (poročevalec), predsednik, F. Dehousse, sodnik, I. Wiszniewska Białecka, sodnica, M. Prek in J. Schwarcz, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje

- 1 Prvotožeča stranka Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) je evropsko gospodarsko interesno združenje s sedežem v Belgiji. Zastopa interese družb, ki so proizvajalke in/ali uvoznice polielektrolitov, poliakrilamidov in/ali drugih polimerov, ki vsebujejo akrilamid. Družbe, ki so članice prvotožeče stranke, so tudi uporabnice akrilamida ter proizvajalke in/ali uvoznice akrilamida ali poliakrilamida. Vsi proizvajalci akrilamida v Evropski uniji so člani prvotožeče stranke.
- 2 Drugotožeča stranka SNF SAS je družba, ki je članica prvotožeče stranke. Njena glavna dejavnost je proizvodnja akrilamida in poliakrilamida, ki ju neposredno prodaja svojim strankam. Proizvodne obrate ima v Franciji, Združenih državah, na Kitajskem in v Južni Koreji.

- 3 Polielektroliti so vodotopni sintetični organski polimeri, ki se proizvajajo iz različnih monomerov, med katerimi je tudi akrilamid. Uporabljajo se na primer za čiščenje pitne vode, obdelavo odpadne vode, proizvodnjo papirja in pridobivanje dragih mineralov.

- 4 Poliakrilamid je polimer, ki nastane s polimerizacijo monomernega akrilamida, ki se najpogosteje uporablja pri obdelavi vode, v papirni industriji, rudarstvu, naftni industriji, kmetijstvu, kot aditiv za tekstil ter na področju kozmetičnih izdelkov in izdelkov za osebno nego.

- 5 Kraljevina Nizozemska je 25. avgusta 2009 Evropski agenciji za kemikalije (ECHA) posredovala dokumentacijo, ki jo je pripravila, o opredelitvi akrilamida kot snovi, ki izpolnjuje merila iz člena 57(a) in (b) Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1), spremenjene zlasti z Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES (UL L 353, str. 1), in se sklicevala na razvrstitev akrilamida med rakotvorne snovi iz kategorije 2 in mutagene snovi iz kategorije 2 v Prilogi VI, del 3, Uredbe št. 1272/2008. ECHA je 31. avgusta 2009 na svoji spletni strani objavila obvestilo in zainteresirane strani pozvala, naj predložijo svoje pripombe v zvezi z dokumentacijo za akrilamid. Iste dne je ECHA pozvala pristojne organe drugih držav članic, naj v zvezi s tem predložijo pripombe.

- 6 ECHA je zadevno dokumentacijo, potem ko je prejela pripombe v zvezi z njo, zlasti pripombe prvotožeče stranke in odgovore Kraljevine Nizozemske na te pripombe, predložila Odboru držav članic, ki je 27. novembra 2009 soglasno sprejel opredelitev akrilamida kot snovi, ki vzbuja veliko skrb, ker izpolnjuje merila iz člena 57(a) in (b) Uredbe št. 1907/2006.

- 7 ECHA je 7. decembra 2009 objavila sporočilo za javnost, v katerem je sporočila, po eni strani, da je Odbor držav članic soglasno sprejel opredelitev akrilamida in štirinajstih drugih snovi kot snovi, ki vzbujajo veliko skrb, ker izpolnjujejo merila iz člena 57 Uredbe št. 1907/2006, in, po drugi strani, da bo seznam snovi, opredeljenih za morebitno vključitev v Prilogo XIV k Uredbi št. 1907/2006 (v nadaljevanju: seznam snovi kandidat), formalno posodobljen januarja 2010. Izvršni direktor ECHA je 22. decembra 2009 sprejel Odločbo ED/68/2009, ki naj bi predvidoma začela veljati 13. januarja 2010 in s katero naj bi se teh petnajstih snovi 13. januarja 2010 vključilo na seznam snovi kandidat.

Postopek in predlogi strank

- 8 Tožeči stranki sta 4. januarja 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo za razglasitev ničnosti odločbe ECHA, s katero je bil akrilamid v skladu s členom 59 Uredbe št. 1907/2006 opredeljen kot snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 te uredbe (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

- 9 Drugotožeča stranka je 5. januarja 2010 z ločenim aktom v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za izdajo začasne odredbe, v katerem je predsedniku Splošnega sodišča v bistvu predlagala, naj odloži izvršitev izpodbijane odločbe.

- 10 S sklepom predsednika Splošnega sodišča z dne 11. januarja 2010 je bila izvršitev izpodbijane odločbe odložena do sprejetja sklepa, s katerim bo dokončno odločeno o postopku za izdajo začasne odredbe. Na podlagi tega sklepa je izvršni direktor ECHA začasno preklical vključitev akrilamida na seznam snovi kandidatk.
- 11 ECHA je 17. marca 2010 z ločenim aktom v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114(1) Poslovnika Splošnega sodišča.
- 12 S sklepom predsednika Splošnega sodišča z dne 26. marca 2010 PPG in SNF proti ECHA (T-1/10 R, neobjavljen v ZOdl.) je bil predlog za izdajo začasne odredbe drugotožeče stranke zavržen in odločitev o stroških pridržana.
- 13 Po tem sklepu je ECHA 30. marca 2010 objavila seznam snovi kandidatk, ki je vključeval akrilamid.
- 14 Evropska komisija in Kraljevina Nizozemska sta 19. oziroma 20. aprila 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili predloga za intervencijo v podporo predlogom ECHA. S sklepom z dne 8. junija 2010 je predsednik osmega senata Splošnega sodišča po zaslišanju glavnih strank tema predlogoma ugodil.
- 15 Tožeči stranki sta stališča o ugovoru nedopustnosti predložili 4. maja 2010.
- 16 Tožeči stranki sta 17. oziroma 25. maja 2010 z ločenima aktoma predlagali zaupno obravnavanje njunih vlog, kar zadeva intervenientki. Temu predlogu za zaupno obravnavanje ni nihče nasprotoval.

- 17 Komisija in Kraljevina Nizozemska sta intervencijski vlogi, omejeni na dopustnost, vložili 3. oziroma 5. avgusta 2010. Glavni stranki sta 1. in 4. oktobra 2010 z ločenima aktoma predložili stališča o teh vlogah.
- 18 Po spremembi sestave senatov Splošnega sodišča je bil sodnik poročevalec razporejen v sedmi senat, zato je bila obravnavana zadeva dodeljena temu senatu. Splošno sodišče je s sklepom z dne 30. marca 2011 to zadevo predložilo razširjenemu sedmemu senatu v skladu s členom 51(1) Poslovnika.
- 19 Tožeči stranki v tožbi Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
  - izpodbijano odločbo razglasi za nično;
  - ECHA naloži plačilo stroškov;
  - sprejme druge potrebne ukrepe.
- 20 ECHA v ugovoru nedopustnosti Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo razglasi za nedopustno;
  - tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

- 21 Tožeči stranki v stališčih o ugovoru nedopustnosti Splošnemu sodišču predlagata, naj zavrne ugovor nedopustnosti.
- 22 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj tožbo zavrne kot nedopustno.
- 23 Kraljevina Nizozemska Splošnemu sodišču predlaga, naj tožbo razglasi za nedopustno in tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 24 V skladu s členom 114(1) in (4) Poslovnika lahko Splošno sodišče na predlog stranke odloči o ugovoru nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju. V skladu z odstavkom 3 istega člena se ta predlog obravnava ustno, razen če Splošno sodišče ne odloči drugače. V tem primeru Splošno sodišče meni, da dokumenti v spisu zadoštujejo in da ni treba začeti ustnega postopka.
- 25 ECHA v podporo svojim predlogom navaja tri ugovore nedopustnosti, ki se nanašajo na naravo izpodbijane odločbe, neobstoj neposredne zadevnosti tožečih strank in na to, da se izpodbijana odločba, ki ni predpis v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, nanju neposredno ne nanaša.
- 26 Komisija podpira trditve ECHA v zvezi z naravo izpodbijane odločbe in neobstojem neposredne zadevnosti tožečih strank. Trdi še, da tožba ne izpolnjuje zahtev iz člena 44(1)(c) Poslovnika, ker ni jasna.

27 Kraljevina Nizozemska podpira vse ugovore nedopustnosti, ki jih navaja ECHA.

Izpolnjevanje zahtev iz člena 44(1)(c) Poslovnika

- 28 Komisija trdi, da tožba ni jasna in da ne izpolnjuje zahtev iz člena 44(1)(c) Poslovnika. Tožeči stranki, ki naj bi v tožbi predlagali razglasitev ničnosti odločbe ECHA z dne 7. decembra 2009, s katero je bil akrilamid opredeljen kot snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 Uredbe št. 1907/2006, naj ne bi zadostno opredelili izpodbijanega akta. Po mnenju Komisije v sporočilu za javnost ECHA z dne 7. decembra 2009 ni navedena odločba ECHA o opredelitvi akrilamida, ampak ukrep, ki ga je sprejel Odbor držav članic v postopku, ki se konča z opredelitvijo, ki jo pripravi ECHA.
- 29 Res je, da ECHA tega ugovora nedopustnosti ni navedla. Komisija kot intervenientka nima statusa, ki bi ji omogočal, da poda ugovor nedopustnosti, ki ga ni podala stranka, na strani katere intervenira (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 17. junija 1998 v zadevi Svenska Journalistförbundet proti Svetu, T-174/95, Recueil, str. II-2289, točki 77 in 78).
- 30 Ker so pogoji za dopustnost tožbe in očitkov, ki so v njej navedeni, povezani z javnim redom, jih lahko Splošno sodišče preizkusi po uradni dolžnosti v skladu s členom 113 Poslovnika (glej v tem smislu sodbi Splošnega sodišča z dne 9. septembra 2009 v zadevi Brink's Security Luxembourg proti Komisiji, T-437/05, ZOdl., str. II-3233, točka 54, in z dne 9. septembra 2010 v zadevi Evropaïki Dynamiki proti OEDT, T-63/06, neobjavljena v ZOdl., točka 30 in navedena sodna praksa).

- 31 Na podlagi člena 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča, ki se na podlagi člena 53, prvi odstavek, tega statuta uporablja za postopke pred Splošnim sodiščem, in člena 44(1) (c) Poslovnika mora vsaka tožba vsebovati predmet spora. Ta navedba mora biti dovolj jasna in natančna, da toženi stranki omogoči pripravo obrambe in Splošnemu sodišču, da odloči o tožbi po potrebi brez drugih podatkov (sodba Splošnega sodišča z dne 18. septembra 1996 v zadevi Asia Motor France in drugi proti Komisiji, T-387/94, Recueil, str. II-961, točka 106; sklepa Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2005 v zadevi Arizona Chemical in drugi proti Komisiji, T-369/03, ZOdl., str. II-5839, točka 120, in z dne 8. februarja 2010 v zadevi Alisei proti Komisiji, T-481/08, ZOdl., str. II-117, točka 89).
- 32 V obravnavanem primeru tožba izpolnjuje zahteve v zvezi s predmetom spora. Tožeči stranki v njej namreč predlagata razglasitev ničnosti odločbe ECHA, s katero je bil akrilamid v skladu s členom 59 Uredbe št. 1907/2006 opredeljen kot snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 te uredbe. Nato pojasnita, da se je zaradi te odločbe, ki naj bi jo Odbor držav članic, ki je organ ECHA, sprejel 7. decembra 2009 in za katero sta izvedeli iz sporočila za javnost ECHA z istega dne, ta snov morala vključiti na seznam snovi kandidat, objavljen na spletni strani ECHA januarja 2010.
- 33 Res je, da je Odbor držav članic 27. novembra 2009, in ne 7. decembra 2009 soglasno sprejel opredelitev akrilamida kot snovi, ki izpolnjuje merila iz člena 57 Uredbe št. 1907/2006. Ker pa je bilo v sporočilu za javnost ECHA z dne 7. decembra 2009 navedeno, da je Odbor držav članic zadevne snovi opredelil 7. decembra 2009, in ker ECHA odločitve odbora ni objavila, tožeči stranki v tožbi nista mogli navesti pravnega datuma odločitve Odbora držav članic. Ko sta tožeči stranki iz ugovora nedopustnosti ECHA izvedeli pravičen datum, sta ga navedli v stališčih o tem ugovoru.

- 34 Ker iz tožbe pravno zadostno izhaja, da je predmet spora akt ECHA, ki izhaja iz postopka iz člena 59 Uredbe št. 1907/2006, s katerim je bil akrilamid opredeljen kot snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 te uredbe, katerega vsebino je 27. novembra 2009 soglasno opredelil Odbor držav članic in ki se mora izvršiti z vključitvijo – predvideno za 13. januar 2010 in nazadnje izvedeno 30. marca 2010 – akrilamida na seznam snovi kandidatke, objavljen na spletni strani ECHA. Tožeči stranki sta s sklicevanjem na soglasno odločitev Odbora držav članic iz leta 2009 in vključitvijo akrilamida na ta objavljeni seznam nedvoumno opredelili predmet spora.
- 35 Iz tega sledi, da je treba ta ugovor nedopustnosti zavriniti.

Ugovor nedopustnosti v zvezi z naravo izpodbijane odločbe

- 36 ECHA in intervenientki v bistvu trdijo, da sta tožeči stranki s sklicevanjem na soglasje Odbora držav članic ECHA, ki je bilo doseženo 27. novembra 2009, izpodbijali pripravljalni akt brez pravnega učinka za tretje osebe v smislu člena 263, prvi odstavek, drugi stavek, PDEU. Po mnenju ECHA je akt z morebitnim pravnim učinkom objava posodobljenega seznama snovi kandidatke na spletni strani ECHA v skladu s členom 59(10) Uredbe št. 1907/2006. Po mnenju Komisije in Kraljevine Nizozemske je končni akt postopka iz člena 59 te uredbe odločba izvršnega direktorja ECHA o vključitvi snovi na seznam snovi kandidatke v skladu z odstavkom 8 tega člena.

- 37 Tožeči stranki odgovarjata, da je izpodbijana odločba ukrep, ki dokončno določa stališče ECHA o opredelitvi akrilamida kot snovi, ki vzbuja veliko skrb, in o njegovi vključitvi na seznam snovi kandidatk. Iz člena 59(8) Uredbe št. 1907/2006 naj bi izhajalo, da je ključni element postopka iz tega člena soglasje o opredelitvi. Poznejša vključitev na seznam snovi kandidatk naj bi bila samodejna posledica odločitve, da se neka snov opredeli kot snov, ki vzbuja veliko skrb. Prav tako bi morali biti objava in posodobitev seznama snovi kandidatk na podlagi člena 59(10) te uredbe samodejni, takoj ko je sprejeta odločitev o vključitvi snovi.
- 38 V skladu s členom 263, prvi odstavek, drugi stavek, PDEU je mogoče vložiti tožbe zoper akte, ki jih sprejmejo organi, uradi ali agencije Unije, s pravnim učinkom za tretje osebe.
- 39 V skladu z ustaljeno sodno prakso se tožba za razglasitev ničnosti lahko vloži zoper vse določbe, ki jih sprejmejo institucije, organi, uradi ali agencije Unije in ki imajo pravne učinke, in sicer ne glede na njihovo naravo ali obliko (glej v tem smislu sodbi Sodišča z dne 31. marca 1971 v zadevi Komisija proti Svetu, 22/70, Recueil, str. 263, točka 42, in z dne 24. novembra 2005 v združenih zadevah Italija proti Komisiji, C-138/03, C-324/03 in C-431/03, ZOdl., str. I-10043, točka 32; sklep Splošnega sodišča z dne 14. julija 2008 v zadevi Espinosa Labella in drugi proti Komisiji, T-322/06, neobjavljen v ZOdl., točka 25 in navedena sodna praksa).
- 40 Kadar gre za akte ali odločbe, sprejete v večstopenjskem postopku, zlasti na koncu internega postopka, je te načeloma mogoče izpodbijati le, če gre za ukrepe, ki na koncu tega postopka dokončno določajo stališče zadevne institucije, organa, urada ali agencije Unije. Iz tega je razvidno, da predhodni ali izključno pripravljalni ukrepi ne morejo biti predmet ničnostne tožbe (glej sodbo Sodišča z dne 11. novembra 1981 v zadevi IBM proti Komisiji, 60/81, Recueil, str. 2639, točka 10, in sodbo Splošnega sodišča

z dne 19. januarja 2010 v združenih zadevah Co-Frutta proti Komisiji, T-355/04 in T-446/04, ZOdl., str. II-1, točka 33 in navedena sodna praksa).

- ⁴¹ V obravnavanem primeru Splošnemu sodišču ni treba odločati o trditvah, ki se nanašajo na domnevni pripravljalni značaj soglasja Odbora držav članic, ker izpodbijana odločba ni imela pravnih učinkov za tretje osebe v smislu sodne prakse, navedene v točki 39 zgoraj, v trenutku, ko je bilo treba presojati pogoje za dopustnost tožbe, in sicer ko je bila vložena vloga (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 18. aprila 2002 v združenih zadevah Španija proti Svetu, C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 in C-22/01, Recueil, str. I-3439, točka 23, in sklep Splošnega sodišča z dne 7. septembra 2010 v zadevi Etimine in Etiproducts proti Komisiji, T-539/08, ZOdl., str. II-4017, točka 76).
- ⁴² Akt opredelitve snovi, ki izhaja iz postopka iz člena 59 Uredbe št. 1907/2006, seveda lahko povzroči nastanek obveznosti, med drugim predložitve informacij iz členov 7(2), 31(1)(c) in (3)(b) ter 33(1) in (2) te uredbe. Te določbe se sklicujejo na snovi, opredeljene v skladu s členom 59(1) te uredbe, in snovi, ki so vključene na seznam, sestavljen v skladu s členom 59(1) te uredbe, ali so na njem navedene. Torej določajo pravne obveznosti, ki izhajajo iz akta, ki izhaja iz postopka iz člena 59 te uredbe.
- ⁴³ Vendar je treba opozoriti, da postopek iz člena 59 Uredbe št. 1907/2006, v katerem se opredelijo snovi, ki izpolnjujejo merila iz člena 57 te uredbe, in sestavi seznam snovi kandidatke, poteka v več stopnjah.

- 44 Potem ko se je začel postopek opredelitve snovi in je ECHA dala dokumentacijo za neko snov na voljo državam članicam ter je na svoji spletni strani objavila obvestilo, s katerim je vse zainteresirane strani povabila, naj ji predložijo svoje informacije (člen 59(2), (3) in (4) Uredbe št. 1907/2006), lahko države članice, ECHA in vse zainteresirane strani predložijo pripombe v zvezi z opredelitvijo snovi v dokumentaciji (člen 59(4) in (5) te uredbe). Če so tako kot v obravnavanem primeru podane pripombe, ECHA predloži dokumentacijo Odboru držav članic, in če ta doseže soglasje o identifikaciji, vključi ECHA to snov na seznam snovi kandidatk (člen 59(7) in (8) te uredbe). Takoj ko je odločitev o vključitvi snovi sprejeta, ECHA objavi in posodobi seznam snovi kandidatk na svoji spletni strani (člen 59(10) te uredbe).
- 45 V obravnavanem primeru je bila tožba vložena po tem, ko je Odbor držav članic soglasno sprejel opredelitev akrilamida kot snovi, ki vzbuja veliko skrb, in po tem, ko je izvršni direktor izdal odločbo o vključitvi te snovi na seznam snovi kandidatk. Ker pa je bil začetek veljavnosti te odločbe predviden za 13. januar 2010 in ker je bila tudi vključitev akrilamida na ta seznam predvidena šele na ta datum, ta snov, ko je bila vložena tožba, še ni bila vključena na seznam.
- 46 Čeprav je res, da iz besede „vključi“ iz člena 59(8) Uredbe št. 1907/2006 izhaja, da organ ECHA, zadolžen za vključitev snovi na seznam snovi kandidatk, nima nobene diskrecijske pravice v zvezi s to vključitvijo in da samodejno sledi soglasju Odbora držav članic, je tudi res, da preden se snov vključi na seznam snovi kandidatk v skladu s to določbo, akt, s katerim se na podlagi člena 59 te uredbe neka snov opredeli kot snov, ki vzbuja veliko skrb, nima pravnih učinkov za tretje osebe v smislu sodne prakse, navedene v točki 39 zgoraj.

47 Prvič, obveznost predložitve informacij, ki izhaja iz akta, ki izhaja iz postopka iz člena 59 Uredbe št. 1907/2006, določena v členih 7(2), 31(1)(c) in (3)(b) ter 33(1) in (2) te uredbe, se namreč po eni strani sklicuje na snovi, opredeljene v skladu s členom 59(1) te uredbe, in po drugi strani na snovi, ki so vključene na seznam snovi kandidatki ali so na njem navedene. Iz Uredbe št. 1907/2006 ne izhaja, da je bil zakonodajalčev namen, da osebe, ki jih ta obveznost zadeva, to opravijo na različnih stopnjah postopka iz člena 59 te uredbe. Nasprotno, iz naslova člena 59 te uredbe Identifikacija snovi iz člena 57 [te uredbe] izhaja, da je dejanska funkcija postopka iz tega člena dokončna opredelitev snovi, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 57 te uredbe. Iz člena 59(1) te uredbe, ki se v zvezi s postopkom opredelitve snovi sklicuje na odstavke od 2 do 10 te uredbe, izhaja, da je vključitev snovi na seznam snovi kandidatki iz odstavka 8 tega člena sestavni del tega postopka. Sklicevanje na snovi, opredeljene v skladu s členom 59(1) te uredbe, po eni strani in po drugi strani na snovi, ki so vključene na seznam snovi kandidatki ali so na njem navedene, torej ne more ustrezati različnim stopnjam postopka opredelitve snovi, tako da ta obveznost ne more obstajati, preden je snov dejansko vključena na seznam snovi kandidatki.

48 Drugič, opozoriti je treba, da če ECHA ne prejme ali ne da nobenih pripomb v zvezi s predlogom za opredelitev snovi kot snovi, ki vzbujata veliko skrb, to snov vključi na seznam snovi kandidatki (člen 59(6) Uredbe št. 1907/2006). V takem primeru ni faze opredelitve v postopku opredelitve na podlagi člena 59 te uredbe, ki jo ločeno obravnava ločen organ ECHA, kot je Odbor držav članic, ali ločena institucija, kot je Komisija, v skladu z odstavkoma 8 in 9 tega člena. Ker pa trenutek, ko akt, s katerim se na podlagi člena 59 te uredbe neka snov opredeli kot snov, ki vzbujata veliko skrb, povzroči pravne učinke, ne more biti odvisen od tega, ali so država članica, ECHA

ali zainteresirana stran predložile pripombe, ima lahko ta akt pravne učinke šele od vključitve snovi na seznam snovi kandidatk.

- 49 V zvezi z dejstvom, da mora ECHA v skladu s členom 59(10) Uredbe št. 1907/2006 objaviti in posodobiti seznam snovi kandidatk na svoji spletni strani takoj, ko je odločitev o vključitvi snovi sprejeta, je treba opozoriti, da lahko pravne obveznosti, ki izhajajo iz akta, s katerim se na podlagi člena 59 te uredbe neka snov opredeli kot snov, ki vzbuja veliko skrb, za zadevne osebe veljajo šele od objave seznama snovi kandidatk, ki vključuje to snov, ker se te osebe šele od tega trenutka lahko nedvoumno seznanijo s svojimi pravicami in obveznostmi ter ukrepajo v skladu z njimi (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 10. marca 2009 v zadevi Heinrich, C-345/06, ZOdl., str. I-1659, točka 44 in navedena sodna praksa). Prav tako lahko rok za vložitev tožbe zoper akt, s katerim se na podlagi člena 59 te uredbe neka snov opredeli kot snov, ki vzbuja veliko skrb, na podlagi člena 263, šesti odstavek, PDEU začne teči šele od objave seznama snovi kandidatk, ki vključuje to snov.
- 50 Ker seznam snovi kandidatk obstaja samo na spletni strani ECHA, se snov vključi na ta seznam, ko se objavi njegova posodobljena različica. Šele z vključitvijo snovi na seznam snovi kandidatk, objavljen na spletni strani ECHA, akt, s katerim se na podlagi člena 59 te uredbe neka snov opredeli kot snov, ki vzbuja veliko skrb, lahko povzroči pravne učinke.
- 51 Glede na navedeno je treba tožbo zavreči kot nedopustno, ne da bi bilo treba preučiti druga ugovora nedopustnosti, ki ju navaja ECHA.

Stroški

- 52 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Poleg tega v skladu z odstavkom 4 tega člena države članice in institucije, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške.
- 53 Tožeči stranki nista uspeli, zato se jima v skladu s predlogi ECHA naloži plačilo njunih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila ECHA. Drugotožeča stranka v skladu s predlogi ECHA nosi stroške postopka za izdajo začasne odredbe. Kraljevina Nizozemska in Komisija nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi, razširjeni senat)

sklenilo:

- 1. Tožba se zavrže kot nedopustna.**
- 2. Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) in SNF SAS se naloži plačilo njunih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila Evropska agencija za kemikalije (ECHA).**

3. SNF nosi stroške postopka za izdajo začasne odredbe.

4. Kraljevina Nizozemska in Komisija nosita svoje stroške.

V Luxembourggu, 21. septembra 2011.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
A. Dittrich